

РЕШЕНИЕ

№ 486

гр. София, 23.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 24.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3080** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], р-н П., [улица], ет. 2, офис б, представлявано от управителя Х. П. Х., чрез адв. В. Ч. от АК-В. срещу Ревизионен акт № Р-22220618001401-091-001/05.11.2018г., издаден от И. Р. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и А. И. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, в качеството им на органи по приходите при ТД на НАП - С., В ЧАСТТА, в която е потвърден с Решение № 169/28.01.2019г. на Директора на Дирекция „ОДОП“- С. при ЦУ на НАП. В жалбата се прави оплакване, че издаденият ревизионен акт е незаконосъобразен, необоснован, постановен без да е налице обективна преценка и анализ на доказателствата. Излага се, че е необоснован изводът, че е налице липса на стоки, не е доказано фактическото основание за начисляване на ДДС. По изложеното се моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания ревизионния акт, В ЧАСТТА, в която е потвърден с Решение № 169/28.01.2019г. на Директора на Дирекция „ОДОП“- С. при ЦУ на НАП, със следващите се от това законни последици. Претендират се направените в производството по делото разноски, включително и заплатено адвокатско възнаграждение.

Ответникът по жалбата, чрез процесуалния си представител – юрк. З., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, в настоящия състав, след като обсъди фактите по делото и закона, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220618001401-020-001/12.03.2018 г., връчена на 27.03.2018 г., издадена от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.11.2017 г. до 31.01.2018 г. Посоченото лице е определено като компетентен орган за възлагане на ревизията съгласно Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. Впоследствие със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22220618001401-020-002 от 17.05.2018 г., ЗИЗВР №Р-22220618001401-020-003 от 31.05.2018 г. и ЗИЗВР №Р-22220618001401-020-004 от 21.06.2018 г., издадени от компетентния орган за възлагане на ревизията първоначално определените срок за приключване на ревизията до 27.05.2018 г. е бил изменен до 27.08.2018 г. Разширен е бил обхватът на ревизията като е възложено да се определят задълженията по ЗДДС и за периодите от 01.02.2018 г. до 31.05.2018 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220618001401-092-001/05.09.2018 г., връчен на 07.09.2018 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е било постъпило възражение срещу констатациите в същия.

Ревизията е приключила с РА №Р-22220618001401-091-001/05.11.2018 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. Л. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е бил връчен на 08.11.2018 г.

В резултат на проведеното ревизионно производство с оспорения РА на дружеството са установени задължения за довносяне общо в размер на 549,84 лв., при деклариран данък за възстановяване в размер на 26 056,00 лв. Допълнително установените задължения са от извършени корекции на декларираните от ревизираното дружество резултати на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, вследствие на установени липси на стоки.

Осъществяваната от [фирма] дейност през ревизираните периоди е търговия със зеленчуци. Дружеството е разполагало с офис, находящ се в [населено място], [улица], офис б.

На ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22220618001401-040-001/19.03.2018 г., ИПДПОЗЛ изх. №Р-22220618001401-040-002/13.04.2018 г. и ИПДПОЗЛ изх. №Р-22220618001401-040-003/01.06.2018 г. Със същите са били изискани първични търговски и счетоводни документи, счетоводни справки и регистри, касаещи както ревизираните периоди, така и данните отразени към момента на съставянето им. От дружеството са били представени документи и писмени обяснения.

Извършено е посещение в счетоводството на дружеството от органите по приходите и съставен Протокол №1243542/16.05.2018 г., и извършен преглед на оригиналните

първични и вторични счетоводни документи на [фирма].

Констатирано е било, че за ревизираните периоди, дружеството е упражнило право на пълен данъчен кредит за покупки на стоки /пипер и моркови/ и услуги.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на другите задължени лица – [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], „С. Г. Е.“, с ЕИК[ЕИК]. Резултатите от проверките са отразени в протоколи за извършена насрещна проверка /ПИНП/ и описани в РД.

Изискани са били и документи от други контролни органи - от ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ В..

През ревизирания период от 01.11.2017г. до 31.01.2018г., дружеството е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 25 600,00 лв. по 16 фактури, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], с предмет на доставките „моркови и пипер“. Съгласно фактурите и стоките разписки по тях закупеното количество пипер е 600 000,00 кг., а моркови 200 000,00 кг. В хода на ревизията са извършени насрещни проверки на [фирма] – доставчик на стоките, на дружеството осъществило транспорта до склада - [фирма] с ЕИК[ЕИК], както и на [фирма] с ЕИК[ЕИК] – собственик на транспортните средства. За установяване произхода на продадените стоки към ревизираното дружество е изпратено запитване до ОД „Земеделие и гори“ В.. От получения отговор се потвърждава, че прекият доставчик [фирма] е бил регистриран като земеделски стопанин за периодите: 2015 г. – 2016 г.; 2016 г. – 2017 г. и 2017 г. – 2018 г.

Ревизиращите са извършили проверка на оригиналните счетоводни и търговски документи на дружеството, документирана с Протокол №1243542/16.05.2018 г., при която не са установени издавани фактури за последваща продажба на стоките. В подадените дневници за продажба към справките- декларации по ЗДДС до м. 05.2018 г. също не са отразени издавани фактури. Констатираните обстоятелства са потвърдени и от писмените обяснения на управителя на дружеството - жалбоподател, който е декларирал, че стоките не са продадени и се съхраняват в нает обект - склад, находящ се в [населено място], „Бивш комбинат за целулоза и хартия“. Представен е и договор за наем от 01.11.2017 г., сключен с [фирма] с ЕИК[ЕИК].

Извършена е била също и насрещна проверка на наемодателя, документирана с ПИНП №П-22221318094411-141-001/27.06.2018г. От представените доказателства от [фирма] е установено наличието на сключен договор от 01.11.2017 г. за наем, с който ревизираното лице стопанисва описания обект.

В подадената писмена декларация управителят на дружеството е посочил точния адрес на отдадения под наем склад, както и, че в същия няма хладилни помещения. Управителят на [фирма] е обяснил, че няма информация за вида на съхраняваната стока(, в т. ч. складови разписки, кантарни бележки и др.).

С цел установяване наличните количества стоки органите по приходите са извършили посещение и в „Бивш комбинат за целулоза и хартия“ в [населено място], където следвало да се намира стопанисваният от ревизираното лице склад. Съставен е Протокол № 1243538 от 30.05.2018 г., съгласно който на мястото на бившия завод към момента на посещението се намират разрушени сгради, които не се използват и не са открити обозначени складови помещения.

При така установената фактическа обстановка ревизиращите органи са формирали извод, че закупеното количество от [фирма] стоки – чушки и моркови липсва към момента на извършване на проверката в [населено място], на територията на бившия

комбинат за целулоза и хартия – на 30.05.2018 г. В конкретния случай е установено, че стоките са придобити през отделните данъчни периоди от м. 11.2017 г. до м. 01.2018 г., поради което не са налице ограниченията за корекция, съгласно чл. 80, ал. 1, т. 4 от ЗДДС.

На основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 4 и чл. 79, ал. 4 от ЗДДС с оспорвания РА за данъчен период м. 05.2018 г. е начислен ДДС в размер на 25 600,00 лв. за закупената от ревизираното лице стока в периода от м. 11.2017 г. до м. 01.2018 г., за която съгласно Протокол №1243538/30.05.2018 г. е установено, че липсва към момента на проверката.

Съгласно чл. 79, ал. 1 от ЗДДС регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. В чл. 80 от ЗДДС са предвидени случаи, при които не се извършват корекции на ползван данъчен кредит. Корекции не се извършват, ако са изминали 5 години, считано от началото на годината, в която е упражнено правото на данъчен кредит/чл. 80, ал. 1, т. 4, б. „а“ от ЗДДС/. Освен това, в чл. 80, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗДДС корекции по чл. 79 от ЗДДС не се извършват в случаите на унищожаване, липса или брак, причинени от непреодолима сила, както и в случаите на унищожаване, липса или брак, причинени от аварии или катастрофи, за които лицето може да докаже, че не са причинени по негова вина.

В хода на ревизията е установено, че по счетоводни данни са налични стоки, а именно пипер и моркови с данъчна основа в размер на 128 000,00 лв., отразени в счетоводна сметка 304 „Стоки“ с дебитно салдо. При извършената проверка на органите по приходите не е установено заприходеното количество стоки – чушки 600 000,00 кг. и моркови 200 000,00 кг.

Също така ревизиращите органи са констатирани, че към датата на издаване на РД не е удостоверено изписването на стоките, следователно ревизираното лице не се е разпоредило с тях и не са налице доставки на стоки по чл. 6 от ЗДДС.

Видно от подадените справки - декларации по ЗДДС и до 31.12.2018г./ дружеството не е извършило продажба на процесните стоки.

Взето е предвид, че стоките, предмет на спора са бързоразвалящи се храни, които са произведени от реколта 2017 г. От доказателствата по делото правилно е прието, че наетият склад, в който жалбоподателят поддържа, че съхранява стоките не разполага с хладилни помещения, за да може да се приеме, че същите все още са налични.

Същото се потвърждава от извършената насрещна проверка на дружеството - наемодател [фирма], в хода на която за последното е удостоверено, че в отдадения под наем склад няма хладилни помещения.

Липсата на стоките в склада на жалбоподателя е констатирана на 30.05.2018 г., видно от Протокола №1243538 от 30.05.2018 г. за извършена проверка. В тази връзка РО е взел предвид и, че до издаване на РА и в следствие ревизираният субект не е начислил данък за бракуване на стоката в срока по чл. 79, ал. 4 от ЗДДС и чл. 66, ал. 3 от Правилника за прилагане на закона за данък върху добавената стойност за установените липси.

Корекцията се извършва в данъчния период, през който са възникнали съответните обстоятелства чрез съставяне на протокол за извършената корекция и отразяване на този протокол в дневника за продажби и в СД за този данъчен период, а същият се

издава най-късно на последния ден от данъчния период, през който са възникнали обстоятелствата за извършване на корекцията. Както е установено още в хода на ревизията, тези условия не са изпълнени от [фирма], което е довело до начисляване на ДДС на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС върху констатираните през м. 05.2018 г. липси на стоки /моркови и чушки/. Съгласно посочената правна норма задълженото лице начислява и дължи данък в размер на приспаднатия данъчен кредит за липсващата стока. По делото е установено, че [фирма] основно е декларирано доставки, съответно е приспаднало данъчен кредит по фактури, издадени от един доставчик - [фирма]. Издадените от посочения доставчик 16 фактури за данъчни периоди м. 11.2017 г. до м. 01.2018 г., документират доставки с предмет пипер- общо количество 600 000,00 кг. и моркови- 200 000,00 кг. Същите на стойност общо в размер на 128 000,00 лв. с начислен ДДС в размер на 25 600,00 лв., с който е извършена корекцията.

Настоящата инстанция споделя извода, че органите по приходите са установили и анализирали всички относими по спора факти и обстоятелства и направените изводи са правилни.

От приетото по делото заключение по изпълнената СТЕ, което съдът изцяло кредитира и не е оспорено от страните, също е установено, че от направената справка по данните в кадастралната карта е установено, че на територията на бивш КХЦ - М., няма сграда с предназначение „за склад“ с площ 2000кв.м. Заснетите в кадастралната карта сгради са производствени, едноетажни и многоетажни с ралична площ (от 50кв.м. до 16000кв.м). Сградата е с идентификатор 48043.290.11.1, и съгласно КК е производствена на един етаж с площ 1774кв.м. Към момента на огледа извършен от вещото лице сградата в по-голямата си част е без стени и представлява навес от стоманобетоннен скелет.

При извършения оглед е установено още, че преобладаващата част от сградите на територията на бивш КХЦ - М. са полуразрушени, не отговарят на изискванията за механично съпротивление и устойчивост, безопасност при експлоатация, санитарно-хигиенните, противопожарните изисквания, изискванията за съхранение на енергия, и не са годни за експлоатация, по смисъла на чл.169 от ЗУТ.

Складовото помещение отдадено под наем от [фирма] на [фирма] с договор за наем от 01.11.2017г. при огледа е установено, че е без външни ограждащи стени, т.е няма затворено пространство - помещение. Покритото пространство е с „Г" образна форма с размери: 16м/90м и 12м/28м.

С оглед на изложеното и жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], р-н П., [улица], ет. 2, офис 6, представявано от управителя Х. П. Х., чрез адв. В. Ч. от АК-В. срещу Ревизионен акт № Р-22220618001401-091-001/05. 11.2018г., издаден от И. Р. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и А. И. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, в качеството им на органи по приходите при ТД на НАП - С., В ЧАСТТА, в която е потвърден с Решение № 169/28.01.2019г. на Директора на Дирекция „ОДОП“- С. при ЦУ на НАП.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в

14-дневен срок от съобщението до страните, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: